

[Steen Folke.]

henvendelse til ministeren og anmodet om, at der ikke, i den nærmeste tid i hvert fald, mere vil blive udstationeret militærnægttere på det område, som denne fagforening dækker. Det er klart, at der i en situation, hvor vi alle ved der er konflikt, hvor vi alle ved at kraftige nedskæringer har ramt børne- og ungdomspædagogerne, som er blevet og fortsat bliver fyret i stort tal, kommer en henvendelse om, at man vil ophøre med at udstationere militærnægttere. Denne opfordring fra BUPL har fået støtte fra militærnægterne, som igennem deres landskontaktudvalg også har henvendt sig til ministeren og anmodet om, at de ikke mere skulle udstationeres på disse områder, hvor de ikke kan undgå at komme til at fungere som skruibrækkere, hvad de altså ikke ønsker af velforståelige grunde. I stedet for har de peget på en del andre områder, hvor der, uden at der skulle kunne opstå de samme problemer, kan ske udstationering af militærnægttere.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg forstår udmærket godt den problemstilling, som hr. Steen Folke var inde på, men må jeg sige, at så længe udstationeringsordningen for civile værnepligtige har eksisteret, har det været et væsentligt hensyn ved tilrettelæggelsen af denne ordning, at den ikke måtte virke til skade for ansatte og arbejdssøgende på det almindelige arbejdsmarked. Dette er på forskellige måder kommet til udtryk i den standardoverenskomst, der regulerer udstationeringen af civile værnepligtige. De civile værnepligtige må således ikke anvendes til arbejde i vakante normerede stillinger, og de må alene anvendes til forefaldende arbejde, det vil sige et praktisk arbejde af eksisterende karakter, som institutionerne finder behov for at få udført, men som man ellers ikke har personalemæssige ressourcer til. Det er ligeledes fastsat, at der ikke på udstationeringsstedet må beskæftiges personer, der tidligere har været ansat dér, og at udstationerede ikke må udføre hverv, der forudsætter en bestemt faglig uddannelse.

Der er desuden for nylig gennemført en begrænsning af antallet af udstationerede civile værnepligtige pr. udstationeringssted, således at hver institution — eller for større

institutioners vedkommende hver afdeling — i almindelighed kun han have én civil værnepligtig udstationeret ad gangen. Det kan i denne forbindelse tilføjes, at socialstyrelsen nu har fastsat bestemte normer for forholdet mellem antallet af børn i den enkelte institution og det antal medhjælpstimer, som institutionen må anvende. Dette skulle også forbedre mulighederne for en kontrol med, at udstationerede civile værnepligtige alene anvendes som overtallig, assisterende arbejdskraft.

Overholdelsen af udstationeringsordningens principper påses i øvrigt dels i forbindelse med godkendelse af nye udstationeringspladser, dels gennem tilsynskonstulernes løbende kontrol ved besøg på udstationeringsstederne.

Det hører også med i billedet, at de civile værnepligtiges frie valg imellem det store antal opslåede udstationeringspladser bevirker, at udstationeringsstederne ikke kan påregne altid at have en udstationeret civil værnepligtig til rådighed.

Der eksisterer således en række foranstaltninger og omstændigheder, som skulle hindre misbrug — jeg forstod, at det var det, hr. Steen Folke var inde på — af udstationeringsordningen i forhold til de faglige organisationer. Jeg vil gerne tilføje, at vi i ministeriet endnu ikke har set noget eksempel på, at et sådant misbrug har fundet sted. Skulle noget sådant imidlertid forekomme, vil jeg være indstillet på, at den pågældende civile værnepligtige omgående trækkes tilbage fra udstationeringsstedet.

Derfor finder jeg altså ikke anledning til at nedlægge samtlige udstationeringssteder for civile værnepligtige inden for Børne- og Ungdomspædagogernes Landsorganisations område og vil endnu engang understrege over for hr. Steen Folke, at det er en frivillig ordning, hvor de civile værnepligtige selv bestemmer, om de vil udstationeres dér. I øvrigt er det ikke min opgave at tage stilling til normeringen i børnehaver og andre offentlige institutioner. Jeg må i og for sig rette mig efter det, som aftales på anden led.

Steen Folke (VS):

Jeg vil kun sige, at der efter min mening helt klart ikke er tale om tilstrækkelige garantier i alle de forhold, ministeren næv-